NICETAS REMESIANENSIS · ORIGENES · HUGO DE FOLIETO · HUGO DE S. VICTORE · HILDEBERTUS CENOMANENSIS · AUGUSTINUS

Salzburg (?), 1. Hälfte 13. Jh. Seite 30v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8475
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

pre huꝰ etiã coccũ tortũ sociat ⁊ ysopũ. Coc
cũ tortũ figuũ sãc sanguis cõtinet. q̃ de ei
latere p lancee uulnꝰ exiuit ẽ. Et ysopũ. hoc
genꝰ herbe naturã habẽ medici feiũt. ut dilu
at ⁊ purgat. sicq̃ ulli pectori hõim sordes ex
cœreptõne uoxij humoris iſederint. Vnde
et necessario ĩ purgatõne peccõrũ huꝰ cerũ
gram̃ nisi figã suscepta ẽ. Coccũ ũ qd̃ sepe sup
tũ sit ad salutis subsidia ĩ dnicis referre no
luimus ꝓ ĩuenimꝰ. sic ĩ partu dhamar. Cũ
unꝰ ĩqit pꝰ. ꝓtulit manũ. accipiens autẽ ob
stetrix coccũ. alligauit ĩ manu eiꝰ dicãs. Hic ex
bit pꝰ. Sz et mab meiriẽ cũ exploratores suste
pisset ⁊ pactũ salutis ab eis suscipet illi ⁊ ponet
ĩqiunt signũ resticulã coccineã ⁊ alligabis ea
ĩ fenestra ista p quã deposuisti nos. Obserua ta
mẽ ⁊ illd qd̃ ñ ipse sacẽdos p eo ĩmolare gallinã
dr. nõdũ enĩ digũ ẽ hic q̃ fuit lepsus. ũ ipse
sacẽdos p eo ĩmolaret ꝓpẽ qd̃ ñ sangꝰ galline
offerẽ ad altare. sz diẽ qã occidẽ gallina in
uasculo fictili. ĩ q̃ uase aq̃ uiua sit ĩmissa.
ut et aq̃ assumat ad pificatõnẽ ⁊ cõpleat ple
nitudo mysterij ĩ aq̃ ⁊ sanguine. qd̃ dẽ esse
de latẽ saluatoris. Et michomim qd̃ iobꝰ ĩ epla
sua ponit ⁊ dicit. pificationẽ fieri ĩ aq̃. ⁊ sangꝰ
ne ⁊ spũ. Vnde et hic uideo oia ista cõpleri. Spẽ
enĩ ẽ galline istũ q̃ occidit ⁊ aq̃ uiua q̃ ĩ uase
ẽ. ⁊ sangꝰ q̃ sup eã diffusus ẽ. ñ q̃ p hec iterum
dã baptismi gratiam sentiamꝰ. sz qd̃ oĩs pificatio
peccatoꝝ. etiã hec q̃ p penitentiã q̃rit. illi ope
ĩdiget. de cuiꝰ latẽ aq̃ pcessit ⁊ sangꝰ. Vide
q̃ q̃ũ ⁊ uiua gallina ⁊ lignũ cedrinũ ⁊ coc
cũ tortũ ⁊ ysopũ tinguit ĩ sangine pulli ⁊
aq̃ uiua. et ex hoc aspsus ⁊ pificat ⁊ aq̃ ⁊ san
gine ĩ q̃ tincta ẽ. ⁊ illa gallina q̃ ĩ cãpũ emit
tit ⁊ septies cõtra dnm respsus is q̃ pificat.
mundꝰ efficat ab oi ĩmũditia. q̃ fuerit ex
lepre cõtagine possessus. Sz et illd adiũxe. q̃m
cũ supꝰ dixerit hec lex lepsi. q̃ die mundatꝰ fu
erit. nõ isomũbꝰ addit ⁊ dicit. ⁊ mũdꝰ erit. Si
enĩ semel abiecta lepra mũdatꝰ ẽ. q̃m adhuc
mundandꝰ ẽ. Et q̃m adhuc mũdꝰ erit. Sz ui
de q̃a etiã si mũdẽ q̃s a peccõ. ⁊ ñ sit iã ĩope
peccĩ. ipa tũ uestigia sceleris cõmissi. puritã
catõne ĩdiget. ⁊ ea quã exposuimꝰ. ⁊ alijs
michomim q̃ mandat ĩ cõsequentibꝰ. Obser
uauimꝰ enĩ adhuc qd̃ septũ ẽ de lepra. ĩ q̃ die
mũdatꝰ fuerit. p hec ĩẽ etiã q̃ mandat. decio
dictũ ẽ ⁊ mũdꝰ erit. ⁊ iterũ ad ultimũ septũ
ẽ. ⁊ mundabit. Vnde mꝰ uideꝰ esse q̃sdã ⁊ ĩ ipã
pificatione differentias. ⁊ ut ita dixerim pfectꝰ
q̃sdã pificationũ. Potest enĩ ⁊ de illo q̃ cessat a
peccõ dici. ⁊ mũdꝰ erit. Sz ñ statim ita mũdꝰ uide
bit. ut ad summã puritatis accesserit. Denique
addit his q̃ dicuntur. ĩ q̃cũq̃ die mũdꝰ fuerit.
et emittet una gallina ĩ cãpũ. ⁊ lauabit uesti
mẽta sua ⁊ sic pificat. Post hec autẽ iqit omnẽ pi
lũ radet ⁊ addit. ⁊ lauabit ĩ aq̃. ⁊ p hec addit
⁊ mundꝰ erit. Neq; enĩ sufficiat qd̃ ĩ respsione
dixerit. mũdꝰ erit. ñ adiecisset etiã hec sordi
da. Ergo uestimẽta habuit usq; adhuc. Iste q̃
pificat a lepra. etiã p aspsionẽ ⁊ nõ lauare
ea iubet. q̃ tamẽ uestimẽta ñ nꝰ p oia male tex
tura uiden[illegible] ẽ fuisse. Huiusmodi abiecta ea
magis quã lauari pcipet ĩ q̃ ostũdit. neq; p
oia aliena fuisse a dõo cõsacrationẽ eiꝰ. neq; pure
a dño ⁊ integre custodita. Nõ enĩ lauaret ue
stimẽta sua. ñ fuissent sordida. ñ iterũ lotis eis
uteretur. si fuissent textura extranea sorde. ⁊
ĩ oibꝰ alienis. Qd̃ autẽ iudi iubet omnẽ pilũ
puro qd̃ omẽ q̃cq̃d de mortuis opibꝰ atẽ posit
ĩ peccatis exortũ ẽ. hoc enĩ nõ pili notant. iu
beat abicere. Peccatoꝝ enĩ omẽ qd̃ ei siue ĩ cõ
silio natũ ẽ. siue ĩ ũbo siue ĩ ope. expedit si
uere pificari uult ut eiudat ⁊ abiciat. nec
residere aliq̃d puciat. Sẽs enĩ seruare debet